

Nr 725

Av fru **Gärde Widemar** och herr **Sjönell**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 14, med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 4 § 1 mom. och 10 § 1 mom. förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 14 föreslås beträffande den särskilda varuskatten att en enhetlig skattesats på 50 procent införes för tekniska preparat samt choklad och konfektyrer. Skatten på tandkräm, munvatten och vissa schamponeringsmedel slopas samtidigt enligt propositionen.

Som beskattningsvärde för varuskatten användes för tekniska preparat detaljistpriset och för chokladvaror lägsta grossistpriset. Före år 1960 användes i princip samma beräkningsunderlag för tekniska preparat och chokladvaror. De nu använda beskattningsunderlagen medför ett c:a 20 procent högre beskattningsvärde för tekniska preparat än för chokladvaror.

Den föreslagna skatteomläggningen för tekniska preparat innebär att skatten ökar från 40 till 50 procent på bl. a. transpirationsmedel och hårvårdsmedel medan skatten sjunker från 65 till 50 procent på vissa kosmetiska artiklar. Totalt sett innebär omläggningen en viss ökning av skatten på tekniska preparat.

Förslaget att slopa den särskilda varuskatten för tandkräm och schampo måste hälsas med tillfredsställelse. Samtidigt är det olyckligt att propositionen inte följt allmänna skatteberedningens förslag att helt slopa den särskilda varuskatten på ifrågavarande artiklar. Enligt allmänna skatteberedningens uppfattning saknades anledning att behålla särskild beskattning på tekniska preparat.

För skatten på tekniska preparat gäller att denna tillkommit år 1941 under en allvarlig krissituation. Dessa produkter ansågs då som umbärliga varor och lämpliga som skatteobjekt. Sådana synpunkter saknar i dag aktualitet. Redan 1952 års kommitté för indirekta skatter ansåg i sitt betänkande (SOU 1957: 13) att skatten på tekniska preparat skulle slopas. En vara borde inte beskattas högre än en annan om inte särskilda motiv för högre beskattning förelåg. Allmänna skatteberedningen har helt anslutit sig till samma ståndpunkt.

Det föreligger en rad mycket starka motiv för att slopa skatten på tekniska preparat. Toalettartiklar och kosmetiska preparat utgör numera en

väsentlig del av konsumenternas vardagsförbrukning och fyller ett viktigt behov i den dagliga tillvaron.

För flertalet kvinnor torde användningen av toalettartiklar och kosmetiska preparat utgöra en ren nödvändighet. Arbetsplatsen och den sociala miljön kräver att kvinnan skall vara välvårdad och fräsch. De aktuella beskattade varorna torde till allra största delen förbrukas av kvinnor. Man kan därför påstå att denna varuskatt är särskilt riktad mot kvinnornas konsumtion och således drabbar denna konsumentkategori alldeles särskilt hårt. I det sammanhanget bör anmärkas att kvinnor totalt sett har en sämre skatteförmåga än män.

Produktionens inriktning påverkas av skatten. Tillverkare av kemisk-tekniska preparat har av skattetekniska skäl tvingats att utforma produkterna så att dessa passar in i beskattningen. I många fall har introduktionen av nyheter eller produktförbättringar förhindrats.

Det borde även utgöra en konsekvent åtgärd i de europeiska integrationssträvandena att de svenska leverantörerna och detaljhandlarna inte skall behöva ställas i ett sämre läge än företag i andra länder. Det är också viktigt att inte öka skattetrycket för en rad produkter, som redan med nuvarande skattesats på 40 procent har svårt att konkurrera med den skattefria försäljningen, som sker i s. k. "tax free shops" på flygplatser, på färjor etc. Konsumenternas ökade rörlighet och den ökade resefrekvensen innebär redan i dag att en omotiverat stor andel av inköpen av dessa hårt skattebelastade produkter sker skattefritt i samband med utlandsresor.

Det är således starka skäl, som talar för att följa allmänna skatteberedningens förslag att helt slopa den särskilda varuskatten på tekniska preparat. Då det emellertid av statsfinansiella skäl torde vara omöjligt att för närvarande genomföra en total avveckling av denna varuskatt, är det dock ett minimikrav att nu icke sker en skärpning av beskattningen på de artiklar, som för närvarande beskattas med 40 procent. För att förhindra en sådan skärpning föreslår vi att den enhetliga skattesatsen för tekniska preparat sättes till 40 procent. Därigenom uppnås även att skattebelastningen för dessa produkter kommer på ungefär samma nivå som för choklad- och konfektyrvaror.

Under åberopande av vad ovan anförts hemställs,

att den särskilda varuskatten på tekniska preparat fastställs till en enhetlig procentsats av 40 procent.

Stockholm den 9 februari 1965

Ingrid Gärde Widemar

Bengt Sjönell